

A Máriás Papi Mozgalom Nemzetközi felelősének körlevele

Üdvözlégy Mária
Genova, 2016. január 01.
Mária Isten Anyja

Kedves Testvéreim a Máriás Papi Mozgalomból

Az Irgalmasság ezen évében a Szűzanya kijelöli számunkra a különleges missziót: **„Buzgólkodjatok, hogy az imacönákulumok megszapordjanak**, amit kértem tőletek: a papok, a hívek és a családok körében. Akkor mindennap közreműködtök az Én nagy **üdvösség- és irgalmasságtervemnek a megvalósulásában**” (1992. július 1.).

Buzgónak lenni a cönákulumok terjesztésében, azt akarja mondani, hogy többet tegyünk, jól végezzük azokat a MPM egyszerűségében, Mária iránti engedelmisségben, kizárva „Mennyországból kapott” minden más üzenetet azért is, mivel ma majdnem 9 a 10-ből nem hiteles. De nem elég cönákulumokat tartani, hanem szükséges, hogy a Cönákulum alatt **lépjünk be Mária Szeplőtelen Szívébe**: „Lépjetek be mindannyian Szeplőtelen Szívem új és lelki cönákulumába, hogy egyesüljeteK velem, égi Édesanyatokkal együtt mondott mélységes és szüntelen imában.” (1996. május 22.). Majd pedig „ne az eredményt figyeld. Más cselekszem és másként értékelek, mint ti. Nem kell, hogy sokan legyetek, hanem hogy szentek legyetek. (1973. október 13.)

Elmélkedés

Ez a 2016-os év az Irgalmasság éve: az emberiség annyira eltávolodott az Atyától, hogy csak egy nagy Irgalmasság tudja azt megmenteni. „csak egy közbelépés Fentről... adhat reményt egy kevésbé homályos jövőnek” (Szent II. János Pál: Rosarium Virginis Mariae, 40).

„Ez az az idő, amikor szeretném minden fiamra kiárasztani Szívem irgalmasságát, hogy megértő, segítő és megbocsátó anyai szeretetemmel megmentsem őket. Általatok szeretnék cselekedni, szeretett papjaim.” (1975. november 9.)

„Akkor a **ti segítségetekkel** megvalósulhat nagy szeretet tervem Szeplőtelen Szívem diadala által, ami Isten irgalmas szeretete a világ felett.” (1979. július 29.) Mit kell tennünk? Cönákulumokat és szentségimádásokat (végezni). „Szaporítsátok mindenütt az imacönákulumokat, késztessetek arra Isten irgalmasságát, hogy harmatként leszálljon e világ végtelen pusztaságára. És készüljeteK fel arra, hogy olyat láttok, amelyet emberi szem eddig még nem látott.” (1981. január 1.) „Abban az órában, amikor látszólag minden elveszett, mindent megment az Atya irgalmas szeretete, ami **Jézus eucharisztikus Szívének legnagyobb megnyilatkozása** által válik láthatóvá.” (1980. december 12.)

Ugyancsak 2016-ra esik **Portugália Angyala eljövételének száz éves évfordulója**. Béke Angyala az, aki tanította a három Fatimai gyermeket az Oltáriszentségben jelen levő Jézus iránti jóvátévő imádás **két imádságára**. (Ez) **„megtanított ima ezekre az időkre**” (1986. augusztus 8.), a hittagadás idejére, amikor az eucharisztikus hitet (tagadják), amely oly sok elégtételt kér. Felhívom a MPM minden tagját, hogy tanulja meg ezt a két imát fejből, és hogy mondják el minden nap.

„Hosszabban időzzünk leborulva az Eucharisziában jelenlevő Jézus **előtt, hitünkkel és szeretetünkkel jóvátéve a bántásokat, a mellőzéseket és a sérelmeket, melyeket Üdvözítőnknek oly sok helyen el kell viselnie**” (Szent II. János Pál: Mane Nobiscum Domine, 18).

1992. december 31-ei szöveg 4. pontja tárgyalja az Eucharisztia Misztériumát az „utolsó idők” misztériumában. (Az üzenet) nekünk nyújtja Dn 9-nek az olvasását – amit maga Jézus ajánlj, hogy tegyük meg (Mt.24,15) -, 2Tessz 2-vel együtt, hogy megértsük azt, mit jelent ma

a „gyalázatos pusztulás”, ugyancsak „szörnyű szentségtörésnek” is nevezve. Nem tudni, mikor jön el mindez. (Az üzenet) így írja: „Elfogadva a protestáns tanítást, azt mondják majd, hogy a szentmise nem áldozat, csupán a szent vacsora, vagyis annak az emléke, amit Jézus az utolsó vacsorán végbevitt. És így eltörlik majd a szentmise gyakorlatát. A szentmise mindennapos bemutatásának eltörlése jelenti a gyalázatos szentségtörést...” Ne képzeljük, hogy a Szentmisének e kicserélése nagyon nyilvánvaló: a Mise valóságos Jelenlétének és áldozati dimenziójának a tagadását kétértelműen teszik.

Az Ökumenizmus ebben az esetben nem lenne többé érték, hanem egy ürügy, hogy lerombolják a hitet – (tehát) egy téves ökumenizmus lenne (lásd: 1986.okt. 27.).

„Szükséges, hogy ma nagyobb fényben helyezzük a szentmise értékét, mint Áldozatot” (1984. július 5.), ellenben ne helyezzük nagyobb fényben a Szentmise értékét, mint vacsorát.

Hivatkozunk még egyszer Szent II. János Pálra, Ecclesia de Eucharistia 10-re: **„Olykor meglehetősen csonkán értelmezik az Eucharisztia misztériumát. Megfosztván áldozati jellegétől, úgy tekintik, mintha nem volna egyéb, mint egy testvéri összejövetel, étkezéssel”**.

Ez a rövid mondat végre rendkívül fontos: bejelentheti **az idők végén a „gyalázatos szentségtörést”**, egy téves ökumenizmus manőverét, hogy egyesüljenek egy nagy testvéri együttletben (nagyon ünnepelt a Hírközlő Eszközöktől), de az ára az **Eucharishtiában jelenlevő Jézus Igazságának a hittagadása**. Ebben az időben ha „valakinek tiszta hite van az Egyház Credo-ja szerint az Eucharisztikus Jézusban, lehetséges lenne, hogy a `fundamentalizmus címkéjével` lássák el” (lásd: Ratzinger, 2005. április 18.).

Biztos, hogy az Oltáriszentségben jelenlevő Jézus imádása virágozik szerte az Egyházban: „míg oly sok templomot bezárnak, addig oly sok tabernákulumot kinyitnak” az imádók egy „ki maradéka” előtt, akik az **igazi hitben** kapaszkodnak.

„Mindenekelőtt titeket kérlek, szeretteim, hogy legyetek lelkesek papi szolgálatotokban, tartsatok ki az imádságban, **forrón szeressétek Jézust az Oltáriszentségben, akinek apostolkodásokat központjává és életetek nagy szerelmévé kell válnia!** Legyetek nyitottak a szegények, az alázatosak, a kicsinyek szükségei iránt, különösen a pogányság sötétségében élő fiaim iránt...” (1996. október 31.)

„Szegények mindig lesznek veletek, de én nem leszek mindig veletek.” (Mt.26,11)

Az igazi Szegény (maga) Jézus, akit az övéi elhagytak a **kiürült templomokban, ahol Ő jelen van**. „A Szeretetet nem szeretik... Jézus szeret titeket, Szíve szeretettől dobog értetek az Oltáriszentségben, és ti egyedül hagyjátok Őt, elhagyatva, nagy ürességtől és sok hitetlenségtől körülveve. Soha annyira, mint e viharos időkben, a Szeretetet nem szeretik.” (1988. szept. 11.). Miért van az, hogy most gyakran a tabernákulum a templomon kívül található, és miért veszik körül mind kevés virággal, fényvel, és mindazzal, amelyeknek szolgálniuk kellene, hogy kifejezzék a Hitet az Ő Valóságos Jelenlétében?

Lehetséges, hogy „aki engem elárul, közeledik”? (Mt.26,46). Ha ez igaz, akkor nem annak az ideje van, hogy kérdezzük: „ki az”, hanem, ahogy Jézus mondja pont ebben a pillanatban: „Virrasszatok és imádkozzatok, hogy kísértésbe ne essetek” (Mt.26,41). „Virrasszatok és imádkozzatok” különösen az Eucharisztikus Jézus előtt.

Emlékezzünk don Bosco álmának a „három fényességére”: a Pápára (lásd: 1978. július 13.), Máriára, az Anyánkra, és az Eucharisztikus Jézusra. Szerencsénk és felelősségünk, hogy a MPM-ban vagyunk és hallgatjuk Mária hangját és követjük azt.

Emlékezzünk még a Kék Könyv három alapvető eucharisztikus üzenetére: 1986. augusztus 8, 1987. augusztus 21, 1988. március 31.

Nem kell iparkodnunk, hogy azonosítsuk a Jel 13,11-ben (említett) hamis prófétát. „Imádkozni, szenvedni, felajánlani és hallgatni...”, mint Jézus a kereszten (1978. március 24.), hallgatni elnyomva a blogok-tól, a szociális hálóktól és az e-mailek-től (lásd: 1979.március 25.). „Nem küldtem ezeket a prófétákat, mégis futnak. Nem is szóltam

hozzájuk, mégis prófétálnak” (Jer 23,21), idézve Keresztes Szent Jánostól: Salita del Carmello, 3,31, 2-3. Maguk Szent Jakab és szent János lelkesedésüktől fűtve nem tartoztak Jézus Lelkületéhez (Lk 9,54-55).

Virrasszunk és imádkozzunk, a cönákulumokban Máriával egyesüljünk, **kövessük Máriát**, (de) ne járjunk Őelőtte. Sötét időkben élünk. „Hogyha megmondtam nektek, hogy **Szeplőtelen Szívemből árad rátok a fény a legnagyobb sötétségben**, ezzel tudtokra akartam adni, hogy a **döntő pillanatokban én magam adok tanácsot mindenben. Megmondom, kit kövessetek, hogy hűségesekek maradjatok Fiam, Jézus helytartójához** és Egyházamhoz. Megerősítelek abban, amit hirdetenek, hogy megmaradjatok az Igazságban. Megmutatom, kitől kell félnetek, és melyik úton járhattok, hogy elkerüljétek a veszélyt. Azok számára, akiket a Kálváriára vezetek, hogy ott feláldozásra kerüljenek, én magam készítek elő mindent.” (1977. dec. 8.). „**Hogyha most meg nem szokják, hogy egyedül engem keressenek, egyedül rám hallgassanak, egyedül bennem bízzanak, hogyan fognak rám találni a nagy vihar idején, amikor minden sötétbe borul? Szokjanak hozzá már most ahhoz, hogy bennem lássák a fényt, bármit is tesznek.**” 1974. febr. 10.).

Legyünk konkrétak: vajon most valaki kérne-e minket a mi szolgálatunk alatt, hogy gyalázzuk meg az Eucharisztikus Jézust? Csak azon a napon, amikor a gyalázat nyilvánvalóvá válik a tettekben, amiket kérnének tőlünk, hogy kövessük el, akkor igen, bátraknak kellene lennünk és beszélni kellene félelem nélkül egészen addig, hogy az „Eucharisztikus Jézus vértanúivá” nem válunk (1978. július 13.). De pillanatnyilag a hittagadás olyan, mint a lappangás. „**Látszólag minden nyugodt marad...**” (1986. szeptember 6.).

„Az én titkom az Egyházra vonatkozik. Az Egyházban tetőfokára lép a hittagadás, amely az egész világon el fog terjedni, a szakadás be fog teljesedni, az evangéliumtól és az **igazi hittől** való általános eltávolodás által.” (1995. március 11.) Valójában nekünk megvan a kegyelem, hogy megmaradjunk az **igazi hitben**, de sajnós, létezik egy hit, melynek meglehet a hit látszata, de ami **egy téves hit lenne!** (lásd: CCC 675-677).

„**Üldözni fognak benneteket. Sőt azt fogják hinni mindazok, akik benneteket akadályoznak, megrágalmaznak, akik megvetnek, a peremre szorítanak és üldöznek, hogy ez tetszésére van a mennyei Atyának, sőt nekem, Szeplőtelen Édesanyátoknak is. Ez az átélt sötét idők részét képezi.** Mert most már beléptetek a tisztulás legfájdalmasabb és legsötétebb szakaszába és az **Egyházat rövidesen egy újabb, eddig még nem ismert rettenetes üldözés fogja megrázni.**” (1988. nov. 12.).

(Ez) a sötétség hatalmának az órája (Lk 22,53. „Ez az az idő, amikor a Bárány hűséges követőit félreállítják, üldözik, bebörtönzik, megölik. **Ez tehát a ti állhatatosságotok ideje.** Itt kell megmutatkoznia a szentek állhatatosságának.”(1989. augusztus 15.).

„Még sok mondanivalóm volna, nem vagytok azonban elég erősek hozzá.” (Jn 16,12). „Oly súlyos idők közelednek, hogy el sem tudjátok képzelni. Azért szeretnék most felkészíteni benneteket, hogy a kellő időre mind készek legyetek.” (1974. május 20.). „Véssétek jól a szívetekbe, hogy nem kell előre készülnötök a védelmetekre: a ti tanúságtevőtök maga a Szentlélek lesz, aki benneteket megteszi ezt” (lásd: Lk 21,14, Mk 13,11).

Egy hallatlan szkizma...A testvér azt fogja hinni, hogy Istennek és magának a Szűzanyának tetszik, amikor üldözi a testvérét „fundamentalizmussal” vádolva azt. Ezzel kapcsolatban kérjük a Szentleket, hogy segítsen, hogy különbséget tehessünk a közt, hogy mi érinti a hitünk alapjait, és a közt, hogy mi az ami csak mellékes, ami megváltoztatható, hogy ne botránkozzunk meg a másodlagos dolgokon. „A relativizmus diktatúrájának” a „rejtett tanácsával” szemben (1981. április 17.), ami nem tűri el többé a **hit biztonságát**, kérjük a kegyelmet, hogy alkalmilag tanúságot tudjunk tenni vagy hallgatni: tanúságot tenni, hogy védjük azt, ami valóban alapvető, és hallgatni az ellenkező esetekben.

A hit biztonsága nem származik emberi véleményből, hanem a Szentlélektől. (Ez nem más, mint) „Krisztus tanúságát birtokolni” (ApCsel 12,17), vagyis Jézusban birtokolt hit belülről (származik) a Szentlélek tanúságtételével a mi szívünk előtt (Jn 14,17).

És Ő az, aki be fog vezetni bennünket lassan-lassan a „teljes Igazságba” (Jn 16,13), egy édes és rendkívüli fény által, mely Mária Szeplőtelen Szívéből indul ki, **a mi kitartó imánk bensőségéből**, amit most még nincs erők vinni. És akkor majd tanúságot fogunk tenni.

Dániel 9-ben szó van egy 3 és fél éves periódusról, és (úgy) tűnik, hogy most ezt az időtartamot betű szerint kellene értelmezni, mint az antikrisztus idejét. Biztos, hogy nem tudjuk, mikor kezdődik ez a 3 és fél éves periódus, de könnyedén lehet következtetni, hogy az (antikrisztus) tiszavirág diadalának az idejéről van szó, ami megelőzi az ő vereségét, mely Mária Szeplőtelen Szívének a Diadalával és Jézus Dicsőségben való eljövételével érkezik el (lásd: ApCsel 19,11). Bízunk, hogy az idők megrövidülnek, mint ahogy Jézus megígérte (Mt 24,22 és lásd az egész 1995. szeptember 29-ei üzenetet).

Ezért annak ellenére, hogy a gyalázatos szentségtörés ideje közeledik, szükséges kimondani is, hogy rövid ideig fog tartani, ennek következtében, minél fájdalmasabb és sötétebb idők jönnek, annál inkább nem inog meg a reményünk, hanem megerősödik! Olvassuk el az 1979. március 9-ei gyönyörű üzenetet: „a szabadulástok közel van!” (=Lk 21,28).

A hit fényében tudjuk, hogy az elbátortalanodás a Gonosz egyik fegyvere, hogy megbénítson bennünket. „Ellenfelem bizalmatlanságot és csüggedést akar bennetek kelteni... hogy lelketeket megbénítsa...” (1977. július 8.). Soha se engedjük a csüggedésnek az idők csapásai miatt. „Jajok” közepette a Jelenések Könyvének kifejezéseiben (Jel 8,13), a 11. fejezetnél a „két tanú” kiáll még a világ elé tanúskodni, annak ellenére, hogy egy általános ellenmondást találnak. Ez a „két tanú” az „utolsó idők apostolai”, egyesülnek a „cönákulumokban”, hogy a Szentlélektől eltelve, kilépjenek még és mindig (a világba), hogy hirdessék a pogányságba visszatért emberiségnek az „Evangélium örömét”.

Ezért is dühös az ördög (ApCsel 12,12), mert tőlünk is jobban tudja, hogy „kevés ideje maradt” és hogy „végül Mária Szeplőtelen Szíve fog diadalmaskodni!” „Meghirdetett diadal”, mondta XVI. Benedek 2010. május 12-én Fatimában. Nekem (úgy) tetszik elképzelni, hogy ez a „vég” valóban a 3 és fél év vége lesz... De ez egy titok marad.

Mindenesetre már mostantól a „**mi győzelmünk a mi hitünk**” (1Jn 5,4). Őrizzük meg a hitet Jézusban és Isten törvényeit (úgy), mint a Napba öltözött Asszony ivadékai (ApCsel 12,17). Megőrizni a hitet és szokásokat. Semmi sem egyszerűbb... és semmi sem nehezebb a nagy apokaliptikus döntő csata ezen idején.

„Amikor az Emberfia visszatér, talál-e még hitet a földön?”

Igen, Jézus, válaszolja Mária, amikor visszatérsz, találsz még hitet a földön: „**a cönákulumok imájában** egyesülve és várakozásban virrasztva kialakított „kis nyájnál”. Annál a nyájnál, amelyet én alakítok, hogy mindenkor megőrizzék az **igaz hitet**... mindazokban talál hitet, akik **nekem felajánlották magukat**, engedvén, hogy Szeplőtelen Szívem égi kertjében gyűjtsem őket.” (1990. március 13.). (Ezek) a tökéletes eucharisztikai imádók, akiket maga a Szűzanya készített és őrzött meg a kicsinységben, a bizalomban és a kitartásban, hogy befogadják Jézust dicsőséges Visszatérésében, aki megdicsőíti az Ő valóságos Jelenlétét, és mindent újjáalkot.

„Igen, hamarosan eljövök.” Úgy legyen. Jöjj el, Uram Jézus!” (Jel. 22,20).

Kívánom, hogy ezt a levelet jól elmélkedjétek át. Megköszönöm nektek az imáitokat, melyek segítenek engem és nekem szükségesek, és biztosítalak benneteket az én imáimról.

A ti kis testvéretek, Laurent Larroque atya, a Máriás Papi Mozgalom Nemzetközi Felelőse.